

Prof. zw. dr inż. Andrzej KAMIŃSKI - nauczyciel akademicki, wychowawca kilku pokoleń elektroenergetyków oraz kilkunastu samodzielnych pracowników nauki - zmarł 20 lutego 1995 roku.

Profesor Andrzej KAMIŃSKI urodził się 17 września 1916 roku w Eisleben (Niemcy). Szkołę średnią ukończył w Katowicach, a studia wyższe podjął w 1934 roku na Wydziale Mechanicznym - Oddziale Elektrycznym - Politechniki Lwowskiej. Absolutorium na tejże uczelni uzyskał w roku 1939, ale wybuch wojny uniemożliwił Mu pełne ukończenie studiów. Dyplom magistra inżyniera elektryka uzyskał w 1946 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej.

Profesor Andrzej KAMIŃSKI był jednym z ostatnich wychowanków nestora elektroenergetyków polskich i jednego z założycieli Wydziału

Elektrycznego, profesora Jana Obrąpalskiego, u którego przeszedł pierwszy etap rozwoju naukowego. Od niego też przejął nawyk ścisłego powiązania działalności naukowo-badawczej z potrzebami gospodarki narodowej.

Pracę zawodową prof. Andrzej KAMIŃSKI podjął w 1940 roku w firmie Siemens w Warszawie. W latach 1942-1945 brał aktywny udział w pracach SEP-owskiego konspiracyjnego Komitetu Elektryfikacji Polski, którym kierował prof. J. Obrąpalski, a który opracował projekt elektryfikacji Polski powojennej. Jest to fakt godny podkreślenia, a patriotyczna postawa, odwaga i zdolność przewidywania Profesora Andrzeja KAMIŃSKIEGO wzbudzały nasz podziw i głęboki szacunek.

Pracę naukowo-dydaktyczną prof. Andrzej KAMIŃSKI rozpoczął w roku 1946 w Katedrze Elektroenergetyki na stanowisku starszego asystenta, a następnie adiunkta. W roku 1946 obronił, jako pierwszy na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej, pracę doktorską na temat: "Przyczynek do zagadnienia równowagi dynamicznej turbogeneratorów. Obliczenia przebiegów wyrównawczych o czasie trwania dłuższym niż kilka dziesiątych sekundy". Promotorem rozprawy był profesor Władysław Kołek.

W 1954 roku został powołany na stanowisko docenta. W roku 1961 Rada Państwa nadała Mu tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego. Najwyższy tytuł naukowy profesora zwyczajnego uzyskał w 1976 roku.

W latach 1962-1969 Profesor Andrzej KAMIŃSKI pełnił funkcję kierownika Katedry Gospodarki Elektroenergetycznej, którą zorganizował od podstaw. Po reorganizacji Wydziału Elektrycznego w roku 1971 pracował w Instytucie Elektroenergetyki i Sterowania Układów, w Zakładzie Gospodarki Elektroenergetycznej.

Równocześnie z pracą naukowo-dydaktyczną na Uczelni Profesor Andrzej KAMIŃSKI pracował w latach 1949-1951 na stanowisku inżyniera w Zjednoczeniu Energetycznym Okręgu Południowego w Katowicach i zajmował się rozwojem systemu elektroenergetycznego. Przez okres dwóch lat - 1951-1952 - był konsultantem w Zakładzie Elektroenergetyki Politechniki Wrocławskiej.

Godny podkreślenia jest także Jego wkład w organizację Instytutu Energetyki, powołanego przez Ministra Górnictwa i Energetyki, z którym przez okres swej aktywnej działalności naukowo-badawczej ściśle współpracował. Ponadto współpracował z Państwową Dyspozycją Mocy, Okręgową Dyspozycją Mocy Okręgu Południowego oraz Centrum Informatyki w Energetyce. Z więzi z energetyką wylaniały się kolejne tematy prac naukowo-badawczych, które Profesor podejmował osobiście, lub którymi kierował. Jest to bardzo znamienne cecha działalności naukowej Profesora. Wszystkie tematy prac doktorskich, których był promotorem, bezpośrednio nawiązują do aktualnej problematyki nurtującej energetykę. W ten sposób powstał wokół Profesora Andrzeja KAMIŃSKIEGO silny zespół naukowo-badawczy, którego efekty pracy były cenione w środowisku energetyków. Wychowankowie Profesora kontynuują z powodzeniem Jego styl pracy, a niektórzy z nich już kierują własnymi zespołami naukowymi, pozostając wierni metodom pracy, jakie im wszczepił.

Dorobek naukowy Profesora Andrzeja KAMIŃSKIEGO obejmuje ponad 100 prac naukowych, w tym dwie wybitne monografie, około 50 opublikowanych studiów, rozpraw i artykułów naukowych. W okresie 40-letniej pracy naukowo-dydaktycznej na Politechnice Śląskiej koncentrował się na czterech głównych kierunkach:

- problemach stabilności systemów elektroenergetycznych,
- metodach analiz techniczno-ekonomicznych,
- niezawodności wielkich systemów elektroenergetycznych,
- wprowadzaniu nowoczesnej techniki obliczeniowej i przetwarzania informacji do zagadnień związanych z niezawodnością systemów elektroenergetycznych.

W latach 1946-1960 Profesor Andrzej KAMIŃSKI zajmował się problemami stabilności lokalnej i globalnej systemów elektroenergetycznych. Były to pionierskie w kraju badania. Z tej tematyki przedstawił swoją pracę doktorską i wydał w 1956 roku obszerną monografię pt.: "Równowaga współpracy układów elektroenergetycznych". Warto tu podkreślić, że była to pierwsza - i jak dotąd jedyna - książka wydana w języku polskim, poświęcona wyłącznie zagadnieniom równowagi lokalnej i globalnej systemów elektroenergetycznych. Wydanie pracy o takiej tematyce stanowiło w owych latach wybitne osiągnięcie, a o poziomie, jaki reprezentowała, świadczy fakt przetłumaczenia jej na język niemiecki i wydanie - po rozszerzeniu i uzupełnieniu - przez VEB Verlag Technik w Berlinie.

Po objęciu w 1962 kierownictwa Katedry Gospodarki Elektroenergetycznej Profesor koncentruje się na metodach analiz techniczno-ekonomicznych w energetyce. Aspekt ekonomiczny w rozpatrywaniu systemowych zagadnień technicznych nie był dotąd uwzględniany. Zasluga Profesora jest nie tylko opracowanie nowych metod, ale również wdrożenie ich do prac projektowych i eksploatacyjnych w energetyce. Profesor stał się w tej dziedzinie twórczym kontynuatorem prac wcześniej podjętych w środowisku gliwickim przez prof. Lucjana Nehrebeckiego i w środowisku gdańskim przez prof. Kazimierza Kopeckiego.

Równolegle Profesor Andrzej KAMIŃSKI podjął badania związane z niezawodnością pracy systemu elektroenergetycznego. Jego prace z tej tematyki były pionierskie i wysoko oceniane w środowisku elektroenergetyków. Profesor Andrzej KAMIŃSKI reprezentował duży autorytet naukowy w zakresie niezawodności systemów elektroenergetycznych. Stąd też miał liczne kontakty z wybitnymi naukowcami zagranicznymi (z ZSRR, NRD, Wielkiej Brytanii, Kanady, Rumunii, Francji i RFN). Z inspiracji Profesora Andrzeja KAMIŃSKIEGO zespoły problemowe w Instytucie Elektroenergetyki i Sterowania Układów, zajmujące się wytwarzaniem, przesyłem i rozdziałem energii, urządzeniami elektrycznymi oraz automatyką w elektroenergetyce, wprowadziły w obszar swoich badań problematykę niezawodnościową. W ten sposób powstała gliwicka szkoła niezawodności systemów elektroenergetycznych, której Profesor Andrzej KAMIŃSKI był niekwestionowanym liderem. Z tej tematyki Profesor Andrzej KAMIŃSKI wypromował dziewięciu doktorów, w tym sześciu pracowników przemysłowych instytutów naukowo-badawczych i specjalistów z zakresu eksploatacji systemu elektroenergetycznego. Ponadto był opiekunem naukowym jednej pracy habilitacyjnej i opracował 21 recenzji prac doktorskich oraz 5 recenzji rozpraw habilitacyjnych. Jego recenzje były bardzo wnikliwe, surowe, ale i sprawiedliwe i były przyjmowane przez zainteresowanych z dużą wdzięcznością.

Profesor Andrzej KAMIŃSKI był współinicjatorem pierwszej w kraju międzynarodowej konferencji naukowej "Ciągłość zasilania z systemów elektroenergetycznych", zorganizowanej w 1977 roku w Gliwicach przy współudziale Komitetu Elektrotechniki PAN oraz BSiPPUE "Elektroprojekt", w której wzięli udział przedstawiciele 18 ośrodków zagranicznych. Następna II Konferencja pod zmienioną nieco nazwą "Jakość zasilania z układów sieciowych" została zorganizowana w celu przedstawienia osiągnięć i zasług Profesora Andrzeja KAMIŃSKIEGO i Jego wkładu w rozwój omawianej dyscypliny. Warto podkreślić, że Profesor Andrzej KAMIŃSKI był też współinicjatorem wprowadzenia tej tematyki do planu badań naukowych w ramach współpracy Akademii Nauk krajów środkowo- i wschodnioeuropejskich. Nic dziwnego, że właśnie w ramach tej współpracy ośrodkowi gliwickiemu zlecono zorganizowanie w 1986 roku kolejnego międzynarodowego seminarium nt.: "Zagadnienia metodyczne badania niezawodności wielkich systemów elektroenergetycznych".

Uzupełnieniem działalności Profesora był Jego aktywny udział w licznych komitetach, komisjach i radach naukowych. Był członkiem Komitetu Energetyki PAN oraz Komisji Energetyki Śląskiego Oddziału PAN w Katowicach, przewodniczącym grupy roboczej ds. niezawodności zasilania Międzynarodowej Konferencji Energetyki Przemysłowej.

Prace własne Profesora oraz prace wykonane pod Jego kierownictwem reprezentują wysoki poziom naukowy i wszystkie zostały wykorzystane w praktyce. Zespół naukowy Profesora bardzo ściśle związał się z Instytutem Energetyki oraz Centrum Informatyki w Energetyce, a sam Profesor jako ekspert włączył się do zadań realizowanych w ramach problemu węzłowego pt.: "Zintensyfikowanie pracy systemu elektroenergetycznego przez automatyzację obiegu i przetwarzania informacji w Dyspozycji Mocy i węzłach sieci przesyłowej". Najlepszym miernikiem oceny prac Profesora jest fakt cytowania Go we wszystkich rozprawach doktorskich i habilitacyjnych, podręcznikach, książkach, artykułach

i referatach dotyczących tematyki działalności naukowej Profesora. Prawie wszystkie Jego publikacje są odnotowane w bibliografiach zagranicznych.

Godną podkreślenia była intuicja Profesora w wytyczaniu kierunków prac naukowo-badawczych. Z wieloletnim wyprzedzeniem przewidywał potrzeby elektroenergetyki, a przykładem były prace z zakresu równowagi systemów oraz z niezawodności zasilania odbiorów energetycznych. Źródłem tych trafnych przewidywań była głęboka wiedza i doświadczenie inżynierskie Profesora. W tym kontekście można uznać Profesora za współtwórcę polskiej szkoły niezawodności wielkich systemów elektroenergetycznych.

Bogata była również działalność Profesora w zakresie dydaktyki i wychowania. Wydał dwie książki i dwa skrypty. Był promotorem ponad stu prac dyplomowych, z których wszystkie wiązały się z tematyką prac naukowo-badawczych wykonywanych dla przemysłu. W działalności dydaktycznej Profesor nie tylko starał się przekazywać studentom swoją głęboką i wszechstronną wiedzę, ale również wielką uwagę przywiązywał zawsze do kształtowania ich postaw obywatelskich. Słowem, a przede wszystkim własnym przykładem, przyczyniał się do wyrabiania w nich poczucia odpowiedzialności, sumienności, pracowitości i systematyczności. Był wymagający w stosunku do siebie, a także w stosunku do studentów i młodszych pracowników naukowo-dydaktycznych. Jednocześnie był im bardzo życzliwy, służył radą i pomocą, stwarzał klimat wzajemnego zaufania. Te cechy charakteru Profesora zasługują w pełni na naśladownictwo.

W uznaniu osiągnięć naukowych, dydaktycznych i wychowawczych oraz zasług dla rozwoju energetyki otrzymał Profesor wysokie odznaczenia państwowe, a m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Był wyróżniony nagrodą I stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz wieloma nagrodami Rektora Politechniki Śląskiej.

Profesor Andrzej KAMIŃSKI cieszył się nie tylko dużym autorytetem naukowym, ale również wielkim autorytetem moralnym. W wyrażaniu swoich poglądów był otwarty i konstruktywny. Swoją cierpliwością, swoistym sposobem bycia nieraz wpływał na uspokojenie nastrojów i łagodzenie napiętych sytuacji. Na podkreślenie zasługuje fakt, że Profesor Andrzej KAMIŃSKI był Polakiem z wyboru, gdyż Jego matka była Niemką i po wojnie mógł On wybrać sobie obywatelstwo. Był wielkim patriotą, którego dobrem nadrzędnym było dobro ojczyzny. Był człowiekiem niezwykle skromnym.

Takim pozostanie w naszej pamięci.

Pogrzeb Profesora Andrzeja KAMIŃSKIEGO odbył się 23 lutego 1995 roku na cmentarzu ewangelickim w Wiśle.

Prof. dr hab. inż. Tadeusz GLINKA
Dziekan Wydziału Elektrycznego
Politechniki Śląskiej